

Savithri.docx

இனம்

இனம் இனத்தைச் சேரும்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com

editor@inamtamil.com

பன்னாட்டு இணையத் தமிழியல்

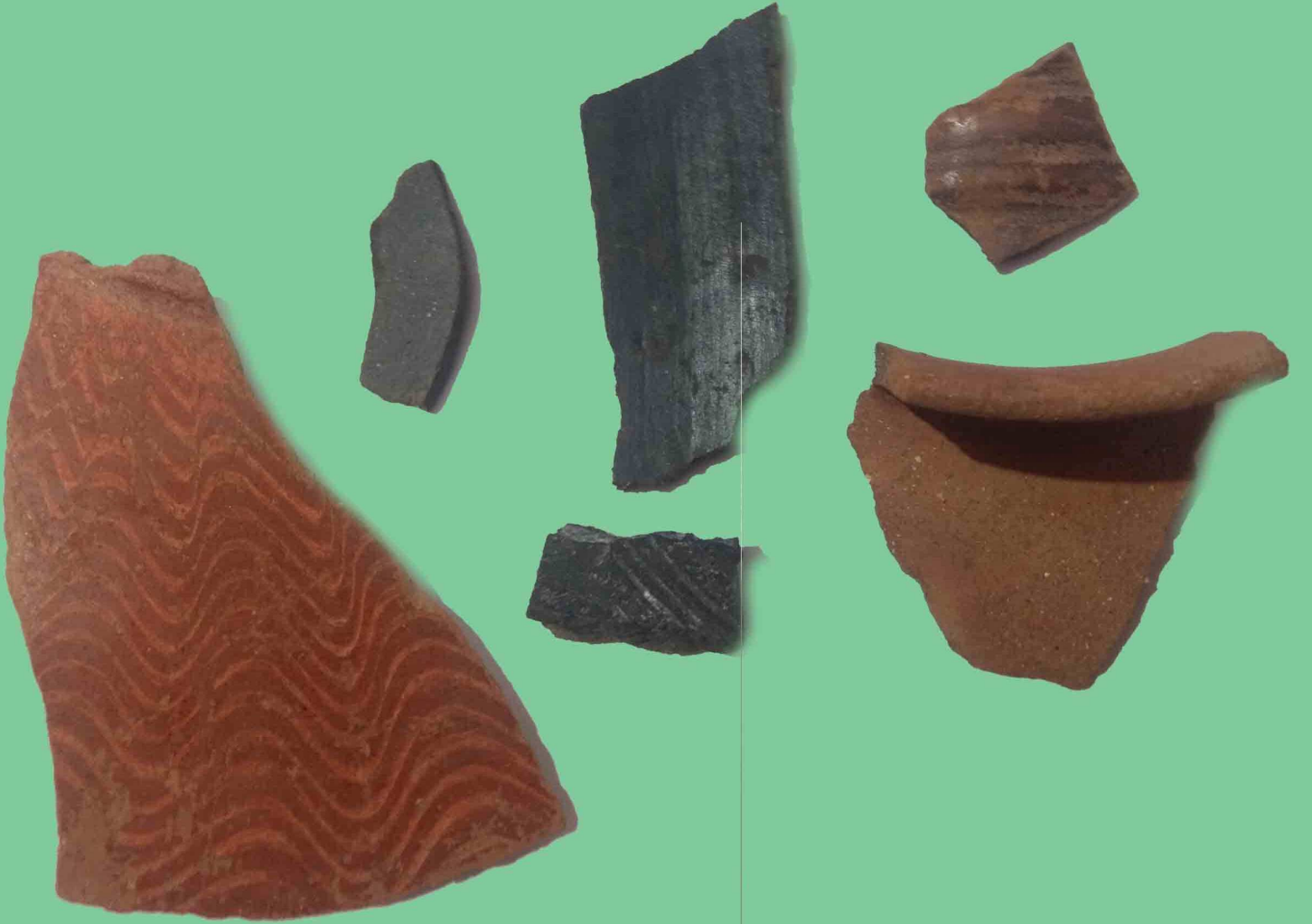
International E-Journal of Tamil Studies

UAN.TN03D0061112

இலக்கணம், இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, அறிவியல், கணிணிசார் ஆய்வை இனங்காண!

மலர்:5 இதழ்:17 மே 2019

Vol.5 Issue:17 May 2019

**ஆ.சந்திரன் * மு.ஜெகதீசன் * நா.உமா மகேஸ்வரி
பொ.புனிதா * பா.அருண்ராஜ் * சி.சாவித்ரி * க.பாலாஜி
ச.முத்துச்செல்வம் * த.சத்தியராஜ்**

இனம்

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்
International E-Journal of Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனிஸ்மூர்த்தி

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
பிஷப் ஹிப்ஸ் கல்லூரி, திருச்சி - 17.

முனைவர் த.சந்தியராஜ்

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
ஸ்ரீகிருஷ்ணா ஆந்தியா கலை அறிவியல்
கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 42.

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் செ.வை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்கோவில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராசு (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.வேலுச்சாமி (சேலம்)
திரு சு.ஸ்ரீகந்திராசா (ஆஸ்திரேலியா)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணசீலன் (திருச்செங்கோடு)
முனைவர் ந.இராஜேந்திரன் (கோயம்புத்தூர்)
முனைவர் இரா.இராஜா (திருச்சி)
முனைவர் ப.சிவமாரூதி (நாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜேஸ்வரி (தஞ்சாவூர்)

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சத்தியராஜ்

கோயமுத்தூர்

09600370671

inameditor@gmail.com

www.inamtamil.com

உள்ளே ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

சங்க இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ள
அகவாழ்வின் மறுபக்கங்கள்
On the other side of livelihood are recorded in
Sangam literature

முனைவர் ஆ.சந்திரன் | Dr.A.Chandran | 4

ஐங்குறுநூறு (கிழவற்கு உரைத்த பத்து) : மூன்று
கூற்று - இருநிலைப் பொருள்புலப்பாடு
Ainkurunūru (kilavarḱu uraitta pattu): Mūṇṇu kūṇṇu -
irunilaip poruḷpulappāṭu

முனைவர் மு.ஜெகதீசன் / Dr.M.Jegatheesan | 10

தற்கால இலக்கியம்

ராஜ் சிறுகதைகளில்
புராணக்கதைகளின் மீட்டுருவாக்கம்
Recreation of Mythology in Raj's Short Stories

நா.உமா மகேஸ்வரி | N.Uma Maheshwari | 14

சிறுநிலக்கிய வகை, வகையைச் சிந்தனைகள்
Idea's of literary genres

பொ.புனிதா | P.Punitha | 19

வரலாறு - சமூகவியல் - புவியியல் - கல்வியியல்

தொல்லியல் நோக்கில் பண்டைத்
தமிழர்களின் அணிகலன்கள்
Tolliyal nōkkil paṇṭait tamilarkalḱiṇ aṇikalanaḱal

பா.அருண்ராஜ் | P.Arunraj | 29

கால்டுவெல்லும் தெலுங்குமொழிச் சாரியைகளும்
Caldwell and the Telugu language

முனைவர் சி.சாவித்ரி | Dr.Ch.Savithri | 45

தாளி(ழி)யூரில் பெருங்கற்காலத்
தொல்லியல் தரவுகள் கண்டுபிடிப்பு
Tāi(ḷi)yūril peruṅkaṇḱālat tolliyal taravukaḱ
kaṇṭupitippu

முனைவர் க.பாலாஜி | Dr.G.Balaji | 54

...

Chief Editors

Dr.M.Muneesmoorthy

Assistant Professor in Tamil

Bishop Huber College, Trichy - 17.

Dr.T.Sathiyaraj

Assistant Professor in Tamil

*Sri Krishna Adithya College of Arts and
Science, Coimbatore - 42.*

ADVISORY TEAM

Dr.S.V.Shanmugam (Chidambaram)

Dr.S.Rajaram (Nagarkovil)

Dr.Silambu.N.Selvarasu (Pondichery)

Dr.N.Veluchamy (Selam)

Sri S.SriKantharasa (Astralia)

Editorial Team

Dr.A.Mani (Pondichery)

Dr.G.Balaji (Coimbatore)

Dr.R.Gunaseelan (Thiruchenkodu)

Dr.N.Rajendran (Coimbatore)

Dr.R.Raja (Trichy)

Dr.B.Sivamaruthi (Thailand)

Dr.S.Muthuselvam (Madurai)

Dr.S.Vijaya Rajeswari (Thanjavur)

நூலறிமுகமும் மதிப்பீடும்

சாந்தி வனத்து வேர்கள்: நூலறிமுகம்

Cānti vaṇattu vērkāḷ: Nūlarimukam

முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் | Dr.S.Muthuselvam | 61

பள்ளு இலக்கிய வாசிப்பின் முக்கியத்துவம் :
நா.வானாமலையின் 'பள்ளும்பாட்டு ஆராய்ச்சி'

நூலை முன்வைத்துச் சில சிந்தனைகள்

Paḷḷu ilakkiya vācippiṇ mukkiyattuvam:

Nā.Vāṇamālaiyiṇ 'paḷḷuppāṭṭu āraycci' nūlai

munvattuc cila cintaṇaikaḷ

முனைவர் த.சத்தியராஜ் | Dr.T.Sathiyaraj | 67

...

தொல்லியல் நோக்கில் பண்டைத் தமிழர்களின் அணிகலன்கள்

Tolliyal nōkkil paṇṭait tamīlarkaḷiṇ aṇikalankaḷ

பா.அருண்ராஜ் | P.Arunraj⁵

Abstract: The many research in various dimensions of history of early Tamils have been undertaken in full swing for more than two hundred years. Sangam literature acted as a only Primary Sources before the Past Century without proper filed visits and Archaeological excavations. They were considered to be much of exaggerations and also heroic poetries. Ancient Tamils various ornaments, such as the forehead ornaments, neck wear ornaments, rings from the evidences of Archaeological excavations in Tamilnadu and from the Sangam Literatures had been discussed elaborately in this article. The ornaments mentioned in Sangam literature and with the so far excavations in Tamilnadu with archaeological evidences were expressed in this article.

Keywords: Sangam Literature; Archaeology; Early Tamils; Ornaments; Exploration; Excavation; Conch; Shells; Gold; Copper; Terracotta; Carnelian; Quartz; பண்டைத் தமிழர், அலெக்ஸாண்டர் ரீ, அரிக்கமேடு, காவேரிப்பூம்பட்டினம், அழகன்குளம், கொற்கை, கொடுமணல், கரூர், பொருந்தல், கீழடி, பொன், செம்பு, சுடுமண், சங்கு, சிப்பி, தொடி, வளை, கடகம், வளை, கைவந்தி,

சங்கு, முத்து, பவளம், பொன், இரத்தினங்கள்.

Date of submission: 2019-03-14

Date of acceptance: 2019-03-17

Date of Publication: 2019-05-02

Corresponding author's

Name: பா.அருண்ராஜ்

Email: adhavan.balu@gmail.com

பண்டைத் தமிழர்களின் வரலாறு தொடர் பாள ஆய்வுகள் பல பரிமாணங்களில் கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. சென்ற நூறாண்டுக்கு முன்னர் தமிழ் கத்தில் பெரிய களஆய்வோ, தொல்லியல் அகழாய்வோ இல்லாமல் சங்கு இலக்கி யங்களை முதன்மைச் சான்று களாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்துவந்த நிலையில், சங்கப் பாடல்கள் உணர்ச்சிக் குவியல் களாகவும், வீரநிலைக் கதைப்பாடல் களாகவும் பேசப்பட்டு வந்தன. 1876ஆம் ஆண்டு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆதிச்சநல்லூரில் ஜாகர் என்பார் அகழ்வாய்வை மேற்கொண்டார். அவரைத் தொடர்ந்து 1903இல் எம்.லோனிசு லாபி அகழாய்வு செய்தார். 1899-1906இல் அலெக்ஸாண்டர் ரீ ஒரு விரிவான அகழாய்வை மேற்கொண்டதன் மூலம் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் செய்திகள், பண்டைத் தமிழரின் நாகரீகங்கள் ஆகியவற்றைத் தொல்லியல் சான்றுகளுடன் நிரூபிக்க முடிந்தன. அதன் பின்னர்த் தமிழகத்தில் அரிக்கமேடு, காவேரிப் பூம்பட்டினம், அழகன்குளம், கொற்கை, கொடுமணல், கரூர், பொருந்தல், கீழடி மற்றும் கேரளத்தில் பட்டனம் போன்ற இடங்களில் நடைபெற்ற தொல்லியல் அகழாய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

⁵ விரிவுரையாளர், வரலாறு மற்றும் சுற்றுலாத்துறை, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர். adhavan.balu@gmail.com

இக்கட்டுரை இதுவரை தமிழகத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வையும் சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடும் பண்டைத் தமிழர்களின் அணிகலன்களையும் ஒப்பிட்டுத் தொல்லியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் விளக்க முற்படுகிறது.

மனிதன் உறுப்புகளில் முக்கியப் பங்கு வகிப்பது நெற்றி. சங்க இலக்கியங்கள் நெற்றியை நுதல் என்று பதிவு செய்கிறது. சங்ககால மகளிர் நெற்றியில் அணியக்கூடிய அணிகலன்களை நுதலணி என்று அழைத்தனர். இவ்வணியை நெற்றிச்சுட்டி⁶ (An ornament of the forehead) என்று அழைப்பதும் வழக்கம். நெற்றிப்பட்டம், திலகம் ஆகிய நுதலணிகளைப் பெண்கள் அணிந்துள்ளனர். இதனை திருமுருகாற்றுப் படை

'திலகம் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்' (முரு.24) எனப் பொன்னால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களைச் சூரர மகளிர் பலரும் ஒன்றுகூடி அணிந்து நின்றதனைக் கூறுகிறது. கலித்தொகை (92:35-36, 97:11) நுதலணி பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. ஆதிச்சநல்லூரில் அலெக்ஸாண்டர் ரீ ஆய்வு செய்தபோது இருபத்துமூன்று பொன்நெற்றிப் பட்டங்களைக் கண்டறிந்தார். பெரும்பான்மை யானவை முட்டை வடிவத்தில் சிறுசிறு புள்ளிகளைக் கொண்டு காணப்பட்டன. நெற்றிப் பட்டங்கள் இரண்டு கிராம் முதல் நாற்பத்து ஏழு கிராம் எடை கொண்டதாகக் காணப்பட்டன.

காதணிகளைத் தொடக்க காலத்தில் பூ, ஓலைகளில் பயன்படுத்தினர். பிற்காலத்தில் பொன், செம்பு, வெள்ளி, சங்கு, மணிகள் போன்றவற்றில் பயன்படுத்தலாயினர். சங்க மகளிர் காதணியாகப் பொலங்குழை, ஒண்குழை, கங்குழை, சிறுகுழை, மகரக் குழை, கொடுங்குழை, தோடு ஆகியவற்றை அணிந்தனர் (பதி.86:11, பெரு.161,312, மது.709). பெண்கள் காதில் பூங்குழை, பொலங்குழை, சிறுகுழை, ஒண்குழை ஆகிய அணிகள் அணிந்துள்ளனர். மதுரைக் காஞ்சியில் மதுரை நகரச் செல்வ மகளிர்

ஒண்குழையையும், தோட்டையும், பாண்டி மாதேவி மகரமீன் வடிவுடைய மகரக்குழை அணிந்ததையும் விவரிக்கிறது. தமிழகத்தில் காதணிகள் பற்றி அகழாய்வுச் சான்றுகள் 1950க்குப் பிறகு நான்கு இடங்களில் கிடைத்ததற்கான குறிப்புகள் உள்ளன. 1987-1988, 1988-1989 ஆகிய ஆண்டுகளில் கடலூர் மாவட்டத்தில் குடக்காட்டில் அகழாய்வில் தலா ஒரு காதணியும்,⁷ 2006-2007 ஆண்டில் விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் மேலச்சித்தாம்பூர் எனும் ஊரில் நடைபெற்ற அகழாய்வில் ஒரு காதணியும்,⁸ 2010-2011 ஆண்டு காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் ஆர்பாக்கம் அகழாய்வில் ஒரு காதணியும் கிடைத்துள்ளன.⁹ இதுவரை தமிழகத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் பொன், செம்பு, சுடுமண், சங்கு, சிப்பி ஆகிய பொருட்களில் கிடைத்துள்ளன என்பதும் நோக்கத்தக்கதாகும்.

சங்ககால மக்கள் கைகளில் அணிகள் அணியும் பழக்கத்தினைக் கொண்டவர்கள் ஆவர். தொடி, வளை, கடகம், கைவந்தி ஆகிய பெயர்களில் கையணிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.¹⁰ அணிகள் சங்கு, முத்து, பவளம், பொன், இரத்தினங்கள் ஆகிய வற்றால் வளையல்கள் செய்யப்பட்டன. பண்டைய இந்தியாவில் சிந்துவெளி மக்கள் சங்கினாலான வளையல்கள், சரமணிகள், தொங்கணிகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தினர் என்பதற்கு ஹரப்பா, மொகஞ்சதாரோ ஆகிய இடங்களில் நிகழ்த்தப்பெற்ற அகழாய்வுகளில் தொல்பொருள்கள் கிடைத்துள்ளதைச் சான்றாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மகளிர் அணிந்த வளையல்களில் எல்வளை, எரிவளை, இலங்குவளை, வரிவளை, செறிவளை, நிரைவளை, சில்வளை, ஆய்வளை, வரிவளை எனப் பல வகைகள் காணப்படுகின்றன.¹¹ சங்க இலக்கியங்களில் கையணிகளில் வளையல்களே முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. சங்கப்பாடல்கள் வளையல்கள் பற்றியும், சங்க காலத்திய மகளிர் வளையல் அணியும் விதம் பற்றியும், அறுக்கப்பட்ட

⁶ Tamil Lexicon, Vol.IV, p.2321

⁷ IAR.1987-1988, p.103, 1988-1989, p.80.

⁸ IAR.2006-2007, p.120.

⁹ IAR.2010-2011, p.90.

¹⁰ க.திலகவதி, சங்ககால மகளிர் வாழ்வியல், ப.352

¹¹ ந.அதியமான், சங்கு, ப.68

சங்கு வளையல் கண்போல் உள்ளதையும் உவமையாகக் கூறுவதன் மூலம் அறிய முடிகின்றது. அக்குறிப்புகள் வருமாறு: புறம்.24:9, 53:3, 60:5, 64:2, 90:1, 103:4, 135:4, 140:3, 237:11, 253:5, 254:4, 344:2, பதி.23:23, 27:7, 29:2, 40:21, 57:6, 78:3, பெரு.304, மது.316, மலை.46,519.

சங்க இலக்கியப் புறப்பாடல்கள் வளையலணி பற்றிய குறிப்புகளைத் தருகின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் புறப்பாடல்களை விட அகப்பாடல்களில் அதிக அளவில் வளையல் பற்றிய குறிப்புகள் பல இடங்களில் பேசப்படுகின்றன. இவற்றில் குறிப்பிடும் வரிவளை என்பது வளையல்களில் உள்ள வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட வளையல் ஆகும்.

சங்க காலத்தில் வேளாளப் பார்ப்பான்¹² என்போர் சங்கறுக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டனர் என்பதை அகநானூறு (24:1) காட்டுகிறது. இவர்கள் யாகம் செய்யாத ஊர்ப்பார்ப்பான் என அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். வேளாண் பார்ப்பான் கூரிய வாள் அரத்தினால் அறுத்தெடுத்த வளையல் போக மீதி சங்கின் தலையைப் போன்று அரும்புகள் முன்பணியின் கடை நாளில் மலர்ந்தன என்பதிலிருந்து இவ்வகைப் பார்ப்பான் என்போர் சங்கறுக்கும் தொழில் ஈடுபட்டனர் எனத் தெரியவருகிறது. சங்கு வளையல் செய்வோரை 'கோடு போல் கடையினர்' எனக் குறிப்பிடுகிறது மதுரைக்காஞ்சி(மது.511). சங்க இலக்கியத்தில் சங்கு 'கோடு' என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது.

பதி.46:11-13, 50:22-26, மது.401,511, அகம்.23:6, 162:1-3, குறு.11:1,2, 31:4-6, 356:1,2, 365:1,2, நற்.159:3,4, 172:7-8, 203:2-5, 372:5-6, ஐங்.191:1, 192:1, 194:1,2, 196:1 ஆகிய பதிவுகளில் சங்கு பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. வலம்புரி

உழுத வார்மணல் வலம்புரிச் சங்கினை ஐங்குறுநூறு (193:1) குறிப்பிடுகிறது. நெய்தல் நிலப் பரதவர்கள் கடலில் முத்து, சங்கெடுக்கச் செல்லும்போது அச்சம் தரும் சுறாக்கள் வராமல் தடுப்பதற்குரிய மந்திரம் கற்றிருந்தனர் என்று வி.கனகசபை குறிப்பிடுகிறார்.¹³ வெனிஸ் நாட்டுப் பயணியான மார்க்கோபோலோ சுமார் பொ.ஆ.1293ஆம் ஆண்டு தென்னிந்தியாவின் வருகையின் போது பாண்டியர்கள் பற்றியும் அவர்கள் நாட்டில் முத்தெடுக்கும் தொழில் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். பாண்டிய நாட்டில் முத்தெடுக்கச் செல்லும் தொழிலாளர்கள் நீரில் மூழ்கி முத்துச் சிப்பிகளைத் தேடி எடுக்கின்றனர். அப்பொழுது ஆட்களைக் கொல்லும் பெருமீன்கள் கடிக்காத வண்ணம் தங்களுடைய மந்திர சக்தியால் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் மந்திரவாதிகளுக்கு இருபதில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார்.¹⁴

தமிழகத்தில் சங்ககால மக்கள் சங்கு பயன்படுத்தியதற்கு முன்பாகவே வட இந்தியாவில் மொகஞ்சதாரோவில் சங்கினா லான வளையல்கள், மோதிரங்கள், மணிகள், தொங்கணிகள், துளையிடப்பட்ட வட்டத் தகடுகள் போன்றவை கிடைத்துள்ளன.¹⁵ தக்காண பீடபூமிப் பகுதியில் வாழும் செளராஷ்டிர மக்கள் இன்றளவும் சங்கு மற்றும் சிப்பிகளில் அலங்கார வேலைப் பாடுகள் கொண்ட அணிகலன்களை உருவாக்குகின்றனர் என்று A.L.பாஷ்யம் குறிப்பிடுகிறார்.¹⁶ மோதிரங்கள் சங்கின் சுருள் பகுதியிலும், சுருளச்சில் துளையிடப்பட்ட உருளைகள், உருளை மணிகள் ஆகியனவும் குழி, குமிழ் வட்டத்தின் தகடுகள், பெரிய வட்டத்தகடுகள் ஆபரணங்களாகப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் என்று ந.அதியமான் களஆய்வுகள் மேற்கொண்டு பதிவு செய்துள்ளார்.¹⁷ தாழ்நிலை வகுப்பினரிடையே சங்கு வளையல், வெண்மணி, நீலமணி களாலான கழுத்துமாலை, முதலிய மலிவான

¹²Tamil Lexicon, Vol.VI., P.3843

¹³வி.கனகசபை, 1800 ஆண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழகம், ப.86

¹⁴ K.A.Nilakanda Sasthiri, Foreign Notices of South India, p.163

¹⁵Rama Shankar Tripathi, History of Ancient India, p.19

¹⁶A.L.Basham, The Wonder that was India, p.19

¹⁷ந.அதியமான், சங்கு,ப.67

பொருள்களை அணிந்தனர் என்று வி.கனக சபை குறிப்பிடுகிறார்.¹⁸ இக்கருத்தை உற்று நோக்கும்போது பொருளாதாரம் குறைந்தவர்களிடம் இப்பயன்பாடு இருந்திருக்குமே தவிர தாழ்நிலை எனக் கருதப்பெறும் மக்கள் மட்டும் சங்கு அணிகளைப் பயன்படுத்தியிருந்தனர் என்று குறிப்பிட முடியாது.

சிந்துசமவெளி, கொடுமணல் ஆகிய பகுதிகள் பன்னாட்டளவில் வணிகம் செய்யக் கூடிய நகரமாகும். அப்பகுதியில் சங்கு வளையல் முக்கிய வியாபாரமாக இருந்திருக்கிறது என்பதையும் இங்குச் செய்யப்பட்ட அகழாய்வில் சங்குக்கும் தொழிற்சாலை இருந்திருக்கிறது என்பதையும் அறிவதன் மூலம் அனைத்து மக்களும் சங்கு, சிப்பி அணிகலன்கள் அணிந்திருக்கின்றனர் என்பது உறுதியாகின்றது. எனவே, தாழ்நிலை மக்கள்தான் சங்கு அணியைப் பயன்படுத்துவர் எனும் கருத்துப் பிழைபடுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழகத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டைச் சேர்ந்த ஆதிச்சநல்லூர் அகழாய்வில் சங்குப் பதக்கங்கள் கிடைத்தன. இவை காதணியாகவோ கழுத்தணியாகவோ இருந்திருக்கலாம். சங்க காலத் துறைமுக நகரங்களான அரிக்கமேடு, அழகன்குளம், கொற்கை, மந்திரிப்பட்டினம் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளிலும், வணிக நகரங்களான சானூர், உறையூர், திருக்காம்புலியூர், அழகரை, கொடுமணல் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளிலும் சங்கு வளையல்கள், மணிகள் கிடைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருக்காம்புலியூர் அகழாய்வில் கிடைத்த சங்கு சிவப்புநிற வண்ணம் கலந்து காணப்பட்டுள்ளது. விருதுநகர் மாவட்டம், வேம்பக்கோட்டை என்னும் இடத்தில் மிகப் பெரிய சங்குத் தொழிற்சாலை இருந்திருந்ததைக் களஆய்வின் மூலம் எம்.ராஜேஷ் மற்றும் ஆர்.பாலசந்திரன் ஆகியோர் கண்டறிந்தனர்.¹⁹

இவ்வாய்வு தமிழகத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் பெரும்பான்மையான இடங்களில் வேலைப்பாடுகள் கொண்ட வளையல்கள் அதிக அளவில் கிடைத்துள்ளமையைக் குறிப்பிடுகிறது. சங்க காலத்தில் மகளிர் பெரும்பாலும் சங்கு வளையல்களையே அணிந்துள்ளனர் என்பதற்குத் தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன (அட்டவணை, காண்க : 1).

அழகுக்காக மகளிரும், ஆடவரும் விரலணியை அணிந்துள்ளனர். விரல்களில் அணிகள் அணிவது பண்டைக் காலம் தொட்டு வழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. சங்ககாலத்தில் விரலணிகள், மோசை, செங்கேழ் விளக்கம், மோதிரம், விரலணி, ஆழி என்னும் பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டு வந்தன. கலித்தொகை (84:23) மோதிரம் எனவும், நற்றிணை (188:3-4) மோசை என்றும், நெடுநல்வாடை (143-144) செங்கேழ் விளக்கம் எனவும் விரலணி பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் தேவி முடக்கென்னம் மோதிரத்தையும், அவள் கணவன் பொன்னால் செய்யப்பட்டுப் பொலிவுமிக்க மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற மோதிரத்தையும் அணிந்திருந்தமையை மதுரைக்காஞ்சியில் காணமுடிகிறது (மது.719-720). தமிழகத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து பல்வேறு இடங்களில் மோதிரங்கள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் முத்திரை மோதிரங்களில் குதிரை, சேவல், மீன், பெருக்கற் குறியீடு, ஸ்வஸ்திக் ஆகியவையும் காணப்படுகின்றன. இலச்சினை பொறித்த மிதுனம், சாரட்டு, ரோமானியக் கடவுள், ரோமானியப் பெண், சிங்கம், சிங்க மனிதன், மகரமீன், குதிரை, சேவல் போன்ற உருவங்கள் பொறித்த மோதிரங்கள் கரூர் அருகே அமராவதி ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகளில் அதிக அளவில் மோதிரங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.²⁰ தமிழ் பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புள்ள

¹⁸வி.கனகசபை, 1800 ஆண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழகம், ப.161

¹⁹ந.அதியமான், சங்கு, ப.67

²⁰ ஆறுமுக சீதாராமன், சங்கர ராமன், தமிழக முத்திரைகள் மோதிரங்கள், ப.159-168

மோதிரங்கள், தமிழகத்தில் கிடைத்திருக்கின்றன. பெருங்கற்காலம் தொடங்கி மோதிரம் அணியும் பழக்கம் இன்றுவரையில் தமிழகத்தில் மரபுத் தொடர்ச்சியாகவே இருந்து வருகிறது (அட்டவணை காண்க : 2).

சங்ககால மக்கள் மணிகளை அணிகலனாக அணிந்துள்ளனர். பலவகைப் பொருள்களிலும், பல வண்ணங்களிலும் மணிகள் அணிந்திருக்கின்றனர். மணிகளில் வைரம், முத்து, மரகதம், மாணிக்கம், நீலம், புட்பராகம், வைடூரியம், கோமேதகம், பவளம் என ஒன்பது வகையான மணிகள் இருந்திருக்கின்றன.²¹ இவற்றுள் வைரம், முத்து, மரகதம், மாணிக்கம் ஆகிய நான்கும் தலைமணிகளாகவும், நீலம், புட்பராகம், வைடூரியம் என்ற மூன்றும் இடைமணிகளாகவும், பவளம், கோமேதகம் என்னும் இரண்டும் கடைமணிகளாகவும் இருந்தன என்று சொல்லப்படுகிறது. அரசன், அரசியர், செல்வர் ஆகியோர் மணிகளை அணிந்தனர். இவர்களைத் தவிர புலவர், பாணர், கூத்தர், விறலியர் என்போரும், வெற்றிப் பெற்ற வீரர்களும் அரசர்களிடையே பரிசு பெற்று மணிகளை அணிந்தனர். மணி என்னும் சொல் சங்க இலக்கியங்களில் மாலையாகக் கோர்த்து அணிந்து கொள்ளும் அணிகள் என்ற நிலையிலேயே பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

மணி என்ற சொல் இயற்கையாகக் கிடைக்கும் கற்களையே குறிக்கிறது. சங்க இலக்கியங்களில் மணியைக் குறிக்க பளிங்கு (புறம்.137:11, மலை.250, அகம்.56:2, 167:1, 368:10, நற்.92:6, 112:6, கலி.33:3, 35:5), மாணிக்கம் (புறம்.172:7, முல்.63, மது.438, குறி.13, பட்.187, மலை.516, கலி.135:18, பரி.21:57), பவளம் (குறு.198:4, அகம்.5:25, 16:3,66:14, கலி.79:8, 81:1, 103:59), கருமை நிற மணி (புறம்.340:1), மோதிரம் பதிக்கப்பெற்ற மணி (அகம்.386:13), முத்து (நற்றி.208:2, பரி.1:16, 9:10) ஆகிய சொற்கள் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. தமிழ்

கத்தில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிலும் சங்க காலத்திலும் பல்வேறு வகையான மணிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதைத் தமிழகத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

சங்ககாலத்தில் சிறந்து விளங்கிய தொழில் களில் மணிகள் செய்யும் தொழில் முக்கிய இடம்பெறுகிறது. தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த அகழாய்வுகளில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு ஈமச்சின்னங்களில் மணிகளே அதிக அளவில் கிடைத்திருக்கின்றன. சங்ககால மக்கள் மணிகள் பயன்படுத்தியிருப்பதைக் கொடுமணல் அகழாய்வு நன்கு புலப்படுத்தும். சங்ககாலத்தில் அரிதான மணிகள் வட இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்தனர் என கா.இராஜன் குறிப்பிடுகிறார். கொடுமணல் அகழாய்வில் கிடைத்த சூதுபவள மணிகள், அகேட், வைடூரியம் ஆகிய மணிகள் வட நாட்டில் மட்டும் விளைபவை என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறார்.²² சங்க இலக்கியங்களில் காணலாகும் மணி, காசு, காணம் என்ற சொல்லாட்சியை உற்று நோக்குவது அவசியம் என்கிறார் கா.இராஜன். காசு என்பதற்கு இறையனார் களவியல் உரை மணி என்று குறிப்பிடுகிறது. Gem Crystal Bead - மணி²³ எனவும், காணம் என்பதற்குப் பொற்காசு - An ancient gold coin²⁴ எனவும் தமிழக மக்கள் கையாண்டுள்ளனர் என்பது புலனாகிறது.

சங்ககாலத் தமிழகத்தில் மணிகள் செய்யும் தொழிலுக்குப் பெயர் போன ஊர்கள் இருந்திருப்பதையும், கொடுமணம் என்னும் ஊரை மணி அணி செய்யும் தொழிலுக்குப் புகழ்பெற்று விளங்கியதைப் பதிற்றுப்பத்துக் காட்டுகிறது (பதி.67:1-4, 74:5-6). கொடுமணம் என்ற கொடுமணல் மணிகள் செய்யச் சங்ககாலத்தில் சிறந்த ஊராக இருந்திருக்கின்றது. சங்ககால மக்கள் மணிகள் பயன்படுத்திய விதத்தினை சங்க இலக்கியங்கள் பல்வேறு இடங்களில் பதிவு செய்கின்றன. பொன், மணி, முத்து பவளம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு விலைமதிப்புடைய

²¹ Tamil Lexicon, Vol.V., p.3040

²² கா.இராஜன், தொல்வியல் நோக்கில் சங்ககாலம், ப.119

²³ Tamil Lexicon, Vol.II., p.846

²⁴ Ibid, Vol.II., p.859

ஆபரணங்களைச் செய்தனர் என்பதனைப் புறநானூற்றுப் பாடல் சான்றுகளுடன் தெளிவுப்படுத்துகிறது (புறம்.218:1-5). நீண்ட நாக்கினை உடைய மணி நடுயாமத்தில் ஒலிக்கப்பட்ட செய்தியினைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறியமுடிகிறது (முல்.50). தமிழகத்தில் சங்ககால இடங்களான கொடுமணல், கொற்கை, மாங்குளம், தாண்டிக்குடி, அரிக்கமேடு ஆகிய பகுதிகளில் நடைபெற்ற அகழாய்வில் கிடைத்த சூதுபவள மணிகள், அகேட் போன்ற மணிகள் கிடைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அணிகலன்களில் முத்து முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றது. நெய்தல் நிலத்தில் வாழ்ந்த பரதவர்கள் மீன்பிடித் தொழிலோடு முத்து, சங்கெடுக்கும் தொழிலையும் செய்து வந்தனர். சங்ககாலத்தில் மன்னார் வளைகுடாவில் எடுக்கப்பெற்ற முத்துக்கள் வட இந்தியா மற்றும் கிரேக்க, ரோமானிய நாடுகளில் புகழ்பெற்று விளங்கின. தமிழகத்தில் முத்துப்பற்றி முதன்முதலில் மெகஸ்தனீஸ் தன்னுடைய பயணக்குறிப்பில் குறிப்பிடுகிறார்.²⁵ வடமொழி நூலான அர்த்தசாஸ்திரம், பாலிமொழியில் எழுதப்பட்ட இலங்கை நூலான மகாவம்சம் ஆகிய நூல்களில் முத்துக்கள் பற்றிப் பேசப்படுகின்றன. பெரிப்ளஸ், ஸ்ட்ராபோ, பிளினி, தாலமி ஆகியோரின் குறிப்புகளில் மன்னார் வளைகுடாப் பகுதிகளில் விளைந்த முத்துகள் பற்றிப் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.²⁶ சங்க இலக்கியத்தில் முத்துக்குளிக்கும் தொழில்கள் பற்றிப் பேசப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத்தில் முத்துக்குப் பெயர்போன துறைமுகமாகக் கொற்கை விளங்கியது. கடலில் முத்துக்கள் அதிகமாக இருப்பதால் அலைகள் அவற்றை அள்ளிக் கரையில் வீசுவதையும்; கடற்கரை வெண்மணற் பரப்பில் அம்முத்துக்கள் ஒளி வீசியதையும் ஐங்குறுநூறு (185:1-2, 105:1-2) மூலம் அறியமுடிகிறது. ஆழ்கடலில் கிடைக்கும் முத்துக்களைக் கொண்டு வந்து பரதவர்கள்

பங்கிட்டுக் கொண்டதை அகநானூறு (அகம்.280:11-14) குறிப்பிடுகிறது. பாண்டிய நாட்டுக் கொற்கைத் துறைமுகத்தில் முத்துக்குளித்தல் பணியில் ஈடுபட்டிருந்ததைக் கலித்தொகை (131:22), சிறுபாணாற்றுப்படை (56-58) போன்ற இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. வெளிநாட்டவர் குறிப்பு, இலக்கியங்களில் காணலாகும் செய்திகள் தவிரக் கல்வெட்டுக்களிலும் முத்துக் குறித்த செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன.

பொ.ஆ.மு.2ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மாங்குளம் தமிழி(பிராமி) கல்வெட்டில் 'கணிஇ நதலிரிய் குவ[ன] ... வெள் அறைய் நிகமது காவிதிய் காழிதிக அந்தை அஸுதன் பிண உ கொடுபிதோன்' என்று முத்து வணிகம் செய்வோர் பற்றிக் குறிப்பு உள்ளது. இக்கல்வெட்டில் 'காழ்' என்பதை முத்து என்றும் 'அதிக' என்பதை அதிகாரி என்றும், வெள்ளரையைச் சார்ந்த வணிகனான முத்துக்குளித்தலின் கண்காணிப்பாளனைக் குறிப்பதாக ஐராவதம் மகாதேவன் குறிப்பிடுகிறார்.²⁷ சங்க இலக்கியத்தில் முத்துக்குளித்தல் பற்றிய செய்திகள் குறைந்த அளவே காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் சங்ககாலத்தில் பாண்டிய நாட்டுத் துறைமுகமான கொற்கையிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியான முத்துப் பற்றி வெளிநாட்டவர் குறிப்புகளிலிருந்து அறியமுடிகின்றது.

பண்டைய காலத்தில், பொன் என்பது ஐம்பொன்னைக் குறித்தது. தற்காலத்தில் பொன் என்பது தங்கத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது. பொன்தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் பொற்கொல்லர் என அழைக்கப்பட்டனர். இலக்கியங்களில் பொன்வேலை பற்றியும், பொற்கொல்லர் பற்றியும் பேசப்படுகிறது. பொன் நான்கு வகைப்படும். சாதரூபம், கிளிச்சிறை, ஆடகம், சாம்பூநதம் ஆகியவை யாகும்.²⁸ இந்நான்கில் சாதரூபம் தெய்வத் தன்மை கொண்டது, சிவபெருமானிடமிருந்து

²⁵K.A.Nilakanta Sastri, Foreign Notices of South India, p.41

²⁶N.Athiyaman, Pearl and Chank Diving of South Indian Coast, pp.24-25

²⁷Iravatham Mahadevan, Early Tamil Epigraphy, p.122

²⁸த.சாமிநாதன், சங்க காலத் தொழில் நுட்பம், ப.105

பெறப்பட்டது என்பர். புறநானூற்றில் காட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட பொன் பற்றிப் பேசப்பட்டுள்ளது (புறம்.377:16-17). சிவந்த நிறமுடைய கிளிச்சிறை என்ற பொன்னினால் இயற்றிய பாவையை மதுரைக்காஞ்சி குறிப்பிடுகிறது (மது.410). திருமுருகாற்றுப் படையில் சம்பு என்ற நதிக்கரையின் இருமருங்கிலும் நாவல் மரங்கள் இருப்பதால் அதன் கனிகள் நீரில் விழுந்தது. அவை பொன் ஆதலின் சாம்பூதநம் என்ற பெயர் பெற்றதைச் சுட்டுகிறது (முரு.18). பொன்னால் செய்யப்பட்ட கலத்தில் கள் உண்ணப்பட்ட செய்தியை அறியமுடிகிறது (பொரு.84-88). பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் பொன்னால் செய்த மாலையை அணிந்திருந்தான் என்ற செய்தியை அறியமுடிகிறது (பொரு.156-157). தன்னிடம் வந்தவர்களுக்குப் பொன்னாற் செய்த தாமரைப் பூவைச் சூட்டிய, பல அணிகலன்களை வேந்தன் வழங்கிய செய்தியினை மதுரைக்காஞ்சியின் மூலம் அறியலாம் (மது.103-104). பண்டைத் தமிழர் பொன் பற்றி அறிந்து இருந்ததும் அவர்கள் பொன்னின் நிறத்தை மகளிரின் நிறத்துக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறியதையும் அறியமுடிகின்றது (மது.410). பண்டைக் காலத்தில் பூ வேலைப்பாடமைந்த ஆடைகளைப் பொன்னிட்ட உடை வாளொடு சேர்த்துக் கட்டி இருந்தனர் (மது.433-434).

ஒலிக்கக்கூடிய மணிகளைக் கொண்டு பொன்னால் செய்யப்பட்ட காற்சிலம்பு பற்றிய செய்தியினையும், பொன்னை நெருப்பிலிடப் பட்டுப் பல அணிகலன்கள் செய்தனர் என்ற குறிப்பையும் காணலாம் (மது.443-445). பொன்னைச் சுட்டுப் பல அணிகலன்கள் செய்வதும் இத்தகைய பொன்னால் ஆன ஆபரணங்கள் செய்பவர்களைப் பண்டைக் காலத்தில் தட்டார்கள் என்றும் அழைத்தனர். பொன்னின் தரத்தை மதிப்பிடுதலும் பண்டைக் காலத்திலிருந்துள்ளது என்பதையும் இவர்களைப் பொன் வாணிகரென்று அழைக்கப்பட்டதையும் மது.512-513 எனும் இப்பாடல் வாயிலாக அறியலாம். பொன்னால் செய்யப்பட்ட தொடியினையும், பூணினையும் மகளிர் அணிந்திருந்தனர் என்ற செய்தியை அறியலாம் (மது.579). திருமால் பொன்னால் செய்த மாலையினை

அணிந்த செய்தியினைக் காண இயலுகிறது (மது.590-591).

பொன்னாற் செய்த தொடியினை அணிந்து புதல்வர்கள் விளையாடினர் (பட்.295). பரிசிலர்க்குப் பொன்னால் செய்த தாமரை மலரையும், விறலியர்களுக்குப் பல்வேறு அணிகலன்களையும் கொடுத்தனர் (மலை.569-570). புதல்வர்கள் காலில் பொன் அணிந்திருந்தனர் (பட்.24). இரும்பு மட்டுமல்லாது பொன்னால் ஆன பல பொருள்களையும் செய்திருந்தனர். பண்டைக் காலத்தில் பொன்கம்பி செய்ததை உவமைவழி அறியலாம் (சிறு.34). பொற்கம்பி யானது முறுக்கடங்கியது போன்ற நரம்பின் ஓசை என்று பொற்கம்பியின் பயன்பாடு பண்டையோரிடத்தில் இருந்ததைச் சிறுபாணாற்றுப்படைவழிக் காணலாம். பொன் அணிகலன் கொண்டு குதிரைகளை அழகுபடுத்திய செய்தியைக் காட்டுகிறது (மலை.574). பொன்னாற் செய்த தாமரை மலரைப் பண்டைக்காலத்து மன்னர்கள் கலைவாணர்க்குப் பரிசாக அளித்தல் மரபு (மலை.568-570, புறம்.11:17-18, 29:1-5, பதி.88, பொரு.159-162, பெரு.485-486). பொன்னால் தாமரைமலர் சூடியமையும் பொன்னாலான பொருள்கள் செய்து பயன்படுத்தியதையும் அறிய முடிகின்றது.

சங்ககாலத்தில் பொன்தொழிலைப் போன்று செம்புத் தொழிலும் சிறப்புற்று இருந்தது. சங்க இலக்கியங்களில் செம்புத் தொழில் செய்வோரை 'செம்பு செய்யும் கம்மியர்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் ஒக்கும் மதிலையுடைய செம்மல் மூதூர் (புறம்.37:11), செம்பாற் புனைந்து செய்தாலொத்த நெடிய மதிலையுடைய துவராபதி (புறம்.201:9,10), கோயிலிடத்துச் செம்பாற் செய்தாலொத்த செவ்விய சுவர்களில் சித்திரம் எழுதப்பட்டது (மது.484, 485). செம்பு நிறுக்கப்பட்டதனை வாங்கிக் கொள்வோரும் பிறரும் மதுரை அங்காடியில் திரண்டு நின்றனர் (மது.514-518) எனப் புறப்பாடல்களில் சங்ககாலத்தில் மூதூரின் மதில்கள் செம்பால் செய்யப்பட்டது என்றும், செம்பாலான நெடிய மதிலையுடையது என்றும், மதுரை மாநகரில் செம்பு

நிறுக்கப்பட்டு மக்கள் வாங்கியதைப் பற்றி அறியமுடிகிறது. தமிழகத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் செம்பிலான அணிலன்கள், கருவிகள், பயன்பாட்டுப் பொருள்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. மேலும் தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்கள் செம்பிலானவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவற்றில் முத்திரை நாணயங்கள், பெயர் பொறித்த நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. செம்பை உருக்கி நாணயமாகவும், நாணயத்தில் பெயர்களை வடிக்கும் திறன் கொண்ட செம்பு செய்யும் கம்மியர்கள் இருந்துள்ளனர் என்பதிலிருந்து செம்புத்தொழில் சிறப்புற்றிருந்ததை அறிய முடிகிறது.

இரும்பு, செம்பு, தங்கம் முதலியவற்றைக் கொண்டு பல நுட்பமான பொருள்களைச் செய்து பயன்படுத்தியமை தெரியவருகிறது. இவை மூலம் சங்ககாலத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி பண்டைத் தமிழகத்தில் நிலையாய் இருந்துள்ளதை அறியலாம். மேலும் சங்க காலத்தில் பொன் அதிகளவு பயன்படுத்தப்பட்டது. கள் உண்ணும் கலம், மகளிர் அணியும் தொடி, பூண் ஆகியன பொன்னால் செய்யப்பட்டிருந்தன. பொன்னை இழைகளாகச் செய்யும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியையும் பெற்றிருந்தனர். திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆதிச்சநல்லூரில் நடைபெற்ற அகழாய்வு பெரும்பாலும் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டைச் சார்ந்ததாக இருந்தாலும் சங்ககாலத்தின் தொடக்கக் காலமாகக் கொள்வதும் ஏற்படையதாகும். இங்குக் சூதுபவள மணிகள், வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட காதணி, மோதிரம், மகுடங்கள் பல விதமான விலங்கினங்களின் உருவங்கள் (சேவல் போன்று) ஆகியன கிடைத்திருக்கின்றன.²⁹

அலெக்ஸாண்டர் ரீ 1899 முதல் 1906 வரையில் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகளில் இருபத்து மூன்று பொன்னாலான நெற்றிப்பட்டங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இவை

இரண்டு கிராமிலிருந்து நாற்பத்து ஏழு கிராம வரை இருக்கின்றன. பெரும்பாலான பட்டங்கள் இருபது கிராமங்களுக்கு மேல் எடையுடையதாக உள்ளன. சுமார் ஓர் அங்குலம் உள்ள நீண்ட சதுர வடிவிலான ஆறு பட்டங்கள் மடித்து வைக்கப்பட்ட நிலையில் கண்டெடுக்கப்பட்டன.³⁰

கொடுமணல் அகழாய்வில் அதிக அளவில் பொன் அணிகலன்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. பொன்னால் செய்யப்பட்ட மணிகள், வளை மோதிரம், செம்பினால் செய்து பொன்னால் மூலாம் பூசப்பட்ட மோதிரம் கிடைத்துள்ளன.³¹

மேற்குறித்த அகழாய்வுச் சான்றுகளும், சங்க இலக்கியச் சான்றுகளும் பண்டைத் தமிழர்கள் பயன்படுத்திய அணிகலன்கள் பற்றி ஓரளவு இக்கட்டுரை மெய்ப்பிக்க முனைந்திருக்கின்றது. மேலும் இவ்வாய்வு இனிவரும் காலங்களில் நிகழும் தொல்லியல் அகழாய்வு போன்ற ஆய்வுகளுக்கு வலுச் சேர்க்கும் என நம்பலாம்.

2019 (AUGUST)

பதினெட்டாம் பதிப்பு ஆகஸ்ட் 2019இல் வெளிவரும். தங்களது ஆக்கங்களை சூன் 20ஆம் நாளுக்குள் அனுப்பி வைக்கவும். ஆய்வாளர்கள் ஆய்வுநெறியைப் பின்பற்றி ஆய்வுக்கட்டுரைகளை அனுப்பவும். தங்களது முகவரியையும் மின்னஞ்சலையும் செல்பேசி எண்ணையும் (புலனம்) குறிப்பிட மறவாதீர். ஆங்கிலத்தில் ஆய்வுச்சுருக்கத்தையும் (ஒரு பத்தி அளவில்) இணைத்து அனுப்பவும். முழுமையான ஆய்வுநெறியை அறிய நம் இணையப் பக்கத்தில் இருக்கும் குறிப்புகளைக் காணவும்.

²⁹ச.இராசவேலு, கோ.திருமூர்த்தி, தமிழக தொல்லியல் அகழாய்வுகள், ப.75

³⁰அ.இராமசாமி, தொன்மைத் தமிழர் நாகரிக வரலாறு, ப.53

³¹K.Rajan, Early Writing System - A Journey from Graffiti to Brahmi, p.15

அட்டவணை

எண் : 1 - சங்கு வளையல்

வளண்.	உளர்	மாவட்டம்	காலம்	நோக்கீடு
1	பல்லவன்மேடு	காஞ்சிபுரம்	IAR.1953-1954
2	மோகனூர்	சேலம்	IAR.1961-1962
3	திருக்காம்புலியூர்	திருச்சிராப்பள்ளி	IAR.1961-1962,p.25-28
4	காஞ்சிபுரம்	செங்கல்பட்டு	IAR.1962-1963,p.12
5	அப்புக்கல்லு	வேலூர்	பெருங்கற்காலம்	IAR-1976-77,1979-80
6	அப்புக்கல்லு	வேலூர்	சங்ககாலம்	IAR.1976-77,1979-80
7	அரிக்கமேடு	பாண்டிச்சேரி	சங்ககாலம்	Al.,1946Vol.2
8	அழகரை	திருச்சி	சங்ககாலம்	T.V.Mahalngam.1970
9	அழகன்குளம்	இராமநாதபுரம்	சங்ககாலம்	Abdul Majeed,et.al,1992
10	இடையர் பாளையம்	கோயம்புத்தூர்	சங்க காலம்	IAR-1989-90
11	ஈஞ்சார்	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
12	உறையூர்	திருச்சி	சங்ககாலம்	K.V.Raman.1998
13	ஒடுகத்தூர்	வேலூர்	புதியகற்காலம், பெருங்கற்காலம்	இராஜவேலு, திருமூர்த்தி 1995:24
14	கம்பத்தப் பொருமாள்கோயில்	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
15	கரிசல்குளம்	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
16	கரூர்	கரூர்	சங்ககாலம்	Abdul Majeed,et.al,1987

17	கல்லேரிமலை	வேலூர்	பெருங்கற்காலம், புதிய கற்காலம்	இராஜவேலு, திருமூர்த்தி 1995:27
18	கன்னிசேரி	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
19	காரிசேரி	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
20	குட்டூர்	தருமபுரி	சங்ககாலம்	IAR-1982-83
21	குடிகாடு	கடலூர்	சங்ககாலம்	IAR-1987-88,1988-89
22	கொடுமணல்	ஈரோடு	பெருங்கற்காலம்	K.Rajan,1994
23	கொற்கை	திருநெல்வேலி	பெருங்கற்காலம்	Nagasamy,1970
24	கோவலன் பொட்டல்	மதுரை	பெருங்கற்காலம்	இராஜவேலு, திருமூர்த்தி 1995:45
25	சங்கரலிங்கபுரம்	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
26	சானூர்	செங்கல்பட்டு	பெருங்கற்காலம்	AI Vol.15
27	சுக்கிரவார்பட்டி	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
28	செங்கமேடு	கடலூர்	சங்ககாலம்	இராஜவேலு, திருமூர்த்தி ,199514-03-2017:134-135
29	செங்குன்றபுரம்	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
30	செட்டிக்கூறிச்சி	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
31	டிகல்லுப்பட்டி .	மதுரை	பெருங்கற்காலம்	IAR-1976-77 1979-80
32	திருக்காம்புலியூர்	திருச்சி	சங்ககாலம்	இராஜவேலு, திருமூர்த்தி, 1995.135-141

33	திருத்தங்கள்	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
34	பாளாங்குளம்	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
35	பூம்புகார்	நாகப்பட்டினம்	பெருங்கற்காலம்	Soundarajan,1994
36	பெரும்போர்	செங்கல்பட்டு	பெருங்கற்காலம்	Rea,A.1945
37	பேரூர்	கோயம்புத்தூர்	பெருங்கற்காலம்	IAR-1970-71
38	மல்லபாடி	தருமபுரி	பொருங்கற்காலம்	-
39	வேம்பக்கோட்டை	விருதுநகர்	சங்ககாலம்	எம்.ராஜேஷ், தஞ்சாவூர் ஆர்.பாலசந்திரன், திருத்தங்கள்
40	ஆண்டிப்பட்டி	-	-	ஆண்டிப்பட்டி அகழாய்வு, 2004-2005, ப.43
41	தேரிருவேலி	இராமநாதபுரம்	சங்ககாலம்	Excavation of Tamil Nadu - 1999-2000, p.130

எண் : 2 - விரலணிகள்

வ.எ.ண்	ஊர்	மாவட்டம்	உலோகம்	காலம்	எடை (கிராம்)	எழுத்து, சொல் & முத்திரை	நோக்கீடு
1	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு. 5 நூ (பெருங்கற்காலம்)	4.7	பெருங்கற்காலக் குறியீடுகள்	த.மு.மோ, 2016, ப.140
2	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	3.2	மிதுன சிற்பம்	த.மு.மோ, 2016, ப.145
3	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	3.6	மனிதன் தலையில் நந்திபாதம்	த.மு.மோ, 2016, ப.145

4	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	2.8	ஸ்ரீவத்ஸம்	த.மு.மோ, 2016, ப.145
5	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	9.6	பதினொன்று துளைகள் உள்ளன	த.மு.மோ, 2016, ப.146
6	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	12.5	மூன்று துளைகள் உள்ளன	த.மு.மோ, 2016, ப.146
7	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	12.9	பூ வடிவம்	த.மு.மோ, 2016, ப.146
8	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	8.7	எட்டு இதழ் பூ வடிவம்	த.மு.மோ, 2016, ப.146
9	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	10.7	பிறைவடிவம்	த.மு.மோ, 2016, ப.147
10	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	9.1	இரண்டு அவரை விதை போன்ற சின்னம்	த.மு.மோ, 2016, ப.147
11	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	7.8	இரண்டு கண்கள் வாய் போன்ற குறியீடு	த.மு.மோ, 2016, ப.147
12	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	12.6	வட்டத்தில் நான்கு துளைகள்	த.மு.மோ, 2016, ப.147
13	அமராவதி ஆறு	கரூர்	செம்பு	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	9.8	பூ முத்திரை	த.மு.மோ, 2016, ப.148
14	அமராவதி ஆறு	கரூர்	வெண்கலம்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	12.9	பூ முத்திரை	த.மு.மோ, 2016, ப.148
15	அமராவதி ஆறு	கரூர்	வெண்கலம்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	9.7	ஸ்ரீவத்ஸம்	த.மு.மோ, 2016, ப.148

16	அமராவதி ஆறு	கரூர்	வெண்கலம்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	11.7	பூ வடிவம்	த.மு.மோ, 2016, ப.149
17	அமராவதி ஆறு	கரூர்	வெள்ளி	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	8.9	நான்கு தலைக் கொண்ட பாம்பு உருவம்	த.மு.மோ, 2016, ப.149
18	அமராவதி ஆறு	கரூர்	வெள்ளி	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	12	நான்கு இதழ் கொண்ட மலர்	த.மு.மோ, 2016, ப.149
19	அமராவதி ஆறு	கரூர்	வெள்ளி	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	7.1	பிறைவடிவம்	த.மு.மோ, 2016, ப.149
20	அமராவதி ஆறு	கரூர்	வெண்கலம்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	11.6	பூவிதழ்	த.மு.மோ, 2016, ப.150
21	அமராவதி ஆறு	கரூர்	பொன்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	3.72	பிராமி (ஊபாஆன்)	த.மு.மோ, 2016, ப.151
22	அமராவதி ஆறு	கரூர்	பொன்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	7.022	பிராமி (தியன் ஓதலன்)	த.மு.மோ, 2016, ப.152
23	அமராவதி ஆறு	கரூர்	பொன்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	13.5	பிராமி (தியன்)	த.மு.மோ, 2016, ப.152
24	அமராவதி ஆறு	கரூர்	பொன்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	2.2	பிராமி (மிதிரான்)	த.மு.மோ, 2016, ப.153
25	அமராவதி ஆறு	கரூர்	வெள்ளி	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	5	பிராமி (அந்திகான்)	த.மு.மோ, 2016, ப.153
26	அமராவதி ஆறு	கரூர்	வெள்ளி	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	2.7	பிராமி (பேர் அவதான்)	த.மு.மோ, 2016, ப.154
27	அமராவதி ஆறு	கரூர்	வெள்ளி	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	1.3	பிராமி (வெள்ளி சாம்பான்)	த.மு.மோ, 2016, ப.154

28	அமராவதி ஆறு	கரூர்	வெள்ளி	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	740 மிகி.	பிராமி (தித்தன்)	த.மு.மோ, 2016, ப.155
29	அமராவதி ஆறு	கரூர்	பொன்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	6.4	பிராமி (பாத்தல)	த.மு.மோ, 2016, ப.155
30	அமராவதி ஆறு	கரூர்	பொன்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	-	பிராமி - பிராகிருதம் (ஸாதன் ஸாதிவேகி)	த.மு.மோ, 2016, ப.156
31	அமராவதி ஆறு	கரூர்	பொன்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	6.4	பிராகிருதம் (சிவத்தல)	த.மு.மோ, 2016, ப.157
32	அமராவதி ஆறு	கரூர்	பொன்	பொ.ஆ.மு.முதல் நூ	9	பாலி (அ) பிராகிருதம் (ப்ரம்ஹஸஹஸ)	த.மு.மோ, 2016, ப.157
33	அமராவதி ஆறு	கரூர்	பொன்	பொ.ஆ. இரண்டாம் நூ	-	தென்பிராமி (நல்வெளைஸ)	த.மு.மோ, 2016, ப.158

துணைநின்றவை

அதியமான், ந. (2005). சங்கு. தஞ்சாவூர்:
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

இராகவையங்கார், ர. (. (1993).
குறுந்தொகை. சிதம்பரம்:
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

இராசவேலு, ச. த. (1995). தமிழ்நாட்டு
தொல்லியல் அகழாய்வுகள். சென்னை:
பண்பாட்டு வெளியீட்டகம்.

இராமசாமி, அ. (2013). தொன்மைத் தமிழர்
நாகரிக வரலாறு. சென்னை: நியூ
செஞ்சுரி பக்ஹவுஸ் (பி) லிட்.,.

இராஜன், க. (2010). தொல்லியல் நோக்கில்
சங்ககாலம். சென்னை: உலகத்
தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

கனகசபை, வ. (1962). 1800 ஆண்டுகட்கு
முற்பட்ட தமிழகம். சென்னை: கழக
வெளியீடு.

சங்க இலக்கியப் பொருள்களஞ்சியம்
தொகுதி1-6,. (1988-2006). தஞ்சாவூர்:
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

சாமிநாதன், த. (2013). சங்க காலத் தொழில்
நுட்பம். தஞ்சாவூர்: அன்னம்.

சீதாராமன், ஆ. ச. (2016). தமிழக
முத்திரைகள் மோதிரங்கள். தனலட்சுமி
பதிப்பகம்: தஞ்சாவூர்.

சோமசுந்தரனார், ப. (. (2008). பத்துப்பாட்டு
(பகுதி-1,2). சென்னை: கழகவெளியீடு.

திலகவதி, க. (2001). சங்ககால மகளிர்
வாழ்வியல். இறையருள் பதிப்பகம்:
திருச்சிராப்பள்ளி.

துரைசாமிப் பிள்ளை ஒளவை ச.(உரை.).
(1957). ஐங்குறுநூறு. சிதம்பரம்:
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.,.

துரைசாமிப் பிள்ளை, ஒளவை. ச.
(1950(மு.ப.),1995). பதிற்றுப்பத்து.
சென்னை: கழகவெளியீடு.

துரைசாமிப் பிள்ளை, ஒளவை. ச.
(1951(மு.ப.), 2007). புறநானூறு
(பகுதி-1,2). சென்னை: கழக
வெளியீடு.

துரைசாமிப் பிள்ளை, ஒளவை. ச. (1968).
நற்றிணை. சென்னை: அருணா
பப்ளிகேஷன்ஸ்.

நச்சினாக்கினியர் (உரை.). (1962).
கலித்தொகை. சென்னை:
கழகவெளியீடு.

பாலசுந்தரம் பாவலரேறு ச. (உரை.). (2012).
தொல்காப்பியம் (எழுத்ததிகாரம்).
சேலம்: பெரியார் பல்கலைக்கழகம்.

பாலசுந்தரம், ப. ச. (2012). தொல்காப்பியம்
(எழுத்ததிகாரம்). சேலம்: பெரியார்
பல்கலைக்கழகம்.

வேங்கடசாமிநாட்டார், ந. வ. (1969).
அகநானூறு (தொகுதி.1,2,3).
சென்னை: கழகவெளியீடு.

Athiyaman, N. (2000). Pearl and Chank
Diving of South Indian Coast.
Thajavur: Tamil Univesity.

Basham, A. (1991). The Wonder that was
India. Rupa.Co.: New Delhi.

Indian Archaeology - A Review. (1903-
1904,1987-1988, p.103,1988-1989,
2006-2007, 2010-2011.). New Delhi :
Archaeological Survey of India.

Mahadevan, I. (2014). Early Tamil
Epigraphy. Chennai: Central Institute
of Classical Tamil.

Nilakanta Sastri, K. (2001 (3rd)). Foreign Notices of South India. Madras: University of Madras.

Rajan, K. (2015). Early Writing System - A Journey from Graffiti to Branmi.

Madurai: Pandya Nadu Center for Historical Research.

Rama Shankar, T. (n.d.). History of Ancient India.

Tamil Lexicon, Vol.I -VI, . (1980-1982). Chennai: University of Madras.

